

## Andet Trin

### *Vi kom til at tro, at en magt større end os selv kunne give os vor sunde fornuft tilbage*

Andet trin præsenterede os for principperne om håb og et åbent sind. På første trin så vi vores afhængighed i øjnene og erkendte, at vi var magtesløse overfor hash, og at vores liv var blevet uhåndterligt. Vi stod tilbage med to muligheder: At forblive som vi var og fortsætte vores hashmisbrug indtil vi døde eller at søge åndelig hjælp. Da vi først havde erkendt vores magtesløshed, var vi nødt til at finde en magt større end os selv, som vi kunne leve efter. Vi var klar over, at vores menneskelige vilje alene aldrig havde været tilstrækkelig til at håndtere vores afhængighed. Vi begyndte at indse, at kun en Højere Magt kunne hjælpe os.

Når vi gik til møder og lyttede til andre, identificerede vi os med afhængighedens vanvid sådan som andre medlemmer af fællesskabet beskrev det. Vi begyndte fortrødent at indrømme, at også vi var egoistiske og selvcentrerede, præcis ligesom de andre afhængige i gruppen. Vi var gået åndeligt fallit og havde brug for hjælp.

Vi kunne nu se, at vores hashmisbrug var fortsat længe efter, at vi opdagede at vi havde et problem. Vi var fortsat med at bruge hash, selvom vi var blevet mere og mere vrede, isolerede, paranoide, dovne og desperate. Uanset hvor stort behovet for eller ønsket om at stoppe var, endte det altid med, at tanken om at ryge var nok til at tilsidesætte alle grundene til, at vi burde holde op. Vi skulle altid have vores forsyninger ved hånden, og vi følte os frygteligt skyldige over, at vi ikke kunne holde op med at bruge hash. Vanviddet var åbenlyst, når vi gentog den samme adfærd igen og igen og alligevel forventede et nyt resultat. Nogle af os havde endda dårlige oplevelser hver gang vi røg, men formåede på en eller anden måde at fortrænge det... Lige indtil næste gang vi røg.

Vi kom til den erkendelse, at hash ikke kunne bruges som løsning på vores problem og ikke kunne fikse vores liv. Engang havde hashen virket som den mest effektive måde at hjælpe os med at klare livets problemer – i hvert fald midlertidigt.<sup>[1]</sup> Da vi holdt op med at bruge hash, følte vi ikke automatisk, at det var det hele værd, og at det hele gav mening. Vores overvældende følelser, karakterdefekter og negative handlinger var der stadigvæk. Nogle gange forekom de os endda stærkere end tidligere, fordi vi ikke havde noget bedøvende middel, såsom hashen, til at dulme dem med. Der var ikke de problemer, vi ikke havde røget på, og vores problemer forsvandt ikke, da vi smed vores beholdning ud. Da vi stoppede med at ryge, opdagede vi, at vi havde et problem med at leve; vi var misbrugere.

Vi indså muligheden for, at vores forestilling om os selv, som blev dannet mens vi røg, havde været fejlagtig. Vi indså, at vores forestillinger havde været baseret på vrangforestillinger. Nogle af os havde isoleret os rent fysisk og havde kun haft meget begrænset social kontakt. Nogle af os

isolerede os følelsesmæssigt og tillod ikke andre at komme tæt på os. Og nogle af os gemte os bag en facade af funktionsdygtighed, selv om vi i hjertet følte os fanget og ude af stand til at styre vores misbrug. Nogle gange antog denne facade form af en aggressiv eller defensiv indstilling, andre gange af en passiv eller ligegyldig indstilling. Dette var symptomerne på vores sygdom. Vi havde aldrig før været i stand til at finde den nødvendige styrke og magt til forandring.

På dette tidspunkt fandt mange af os, at vi stod overfor et tilsyneladende overvældende dilemma. Vores Højere Magt havde altid været os selv eller vores stof. Nu blev vi bedt om at acceptere en ny og større magts eksistens. Nogle af os sagde, "Jeg nægter at tro". Andre sagde, "Jeg kan ikke tro". Og igen andre sagde, "Jeg kan måske tro på, at der findes en Højere Magt, men jeg har ikke noget ægte håb om, at det vil hjælpe mig".

De folk der ikke vil tro på en magt, der er større end deres ego, er udsatte. Vi fortæller disse folk, at MA ikke forlanger noget. De af os som ikke ønskede en tro blev mindet om, at der ikke er nogen trosretning i MA. Det er ikke nødvendigt at opnå en større Gudsbevidsthed for at kunne holde op med at bruge hash. Det eneste vi behøver er at bevare et åbent sind og et håbefuldt hjerte. Det er ikke nødvendigt at sige ja. Men det vigtigt at holde op med at sige nej. Observer virkeligheden omkring dig, og den helbredelse der sker i MA. Man skal blot holde op med at kæmpe imod.

En "Højere Magt" betyder forskellige ting for forskellige mennesker. For nogle af os er det en Gud fra en bestemt religion; for andre er det en tilstand, som almindeligvis kaldes åndelighed. Endnu andre af os tror ikke på en guddom; en Højere Magt kan være den styrke, man opnår ved at være del af og drage omsorg for et fællesskab med andre. I MA er der plads til alle trosretninger. Vi missionerer ikke for nogen bestemt overbevisning eller religion. I MA opdager vi hver især et grundsyn, der baserer sig på ydmyghed og tolerance, og vi finder hver især en Højere Magt, der virker for os.

Nogle af os opfatter gruppen som vores Højere Magt. Når alt kommer til alt er gruppen en større magt end det individuelle medlem, og i løbet af årene har den udviklet nogle procedurer og traditioner, som virker. Vores grupper har fundet en fælles løsning til et fælles problem – noget som der har været umuligt for det enkelte medlem at opnå på egen hånd. Og praktisk talt kan alle let og naturligt opnå styrke og støtte fra fællesskabet. Dette minimum af tro er nok til at åbne døren og træde ind over tærsklen. Når vi først er nået over på den anden side, vil vores tro og tillid til en Højere Magt vokse sig større og dybere i takt med, at vi fortsætter med at tage trinnene.

Selv om mange af os kom til fællesskabet med troen på en Højere Magt, tvivlede vi på, at det ville være til nogen hjælp, for det havde ikke tidligere hjulpet os til at forblive clean. Da vi stadig røg hash, bad vi hver aften om at holde op, og alligevel vågnede vi næste morgen og fortsatte med at bruge hash.

Nogle af os var bare for kloge til vores eget bedste. Vi troede, vi havde regnet det hele ud. Vi følte os intellektuelt overlegne: "Jeg kan gøre alt, jeg sætter mig for... Viden er magt!" Alligevel stod vi over for paradokset i vores egen afhængighed. Vores bedste ideer bragte os til vores bund. Det vi lærte var, at helbredelse kræver ressourcer som langt overgår den enkelte misbrugers evner.

Andre igen havde følt afsky over for religion. Vi kunne kun se hykleri, nonsens, fanatisme eller selvretfærdighed. Men ved nærmere eftersyn fandt vi blomster af sandhed og skønhed skjult mellem tornene. Vi opdagede, at nogle af disse argumenter var mekanismer til at fodre vores eget ego og faktisk gjorde os til en del af problemet. Det var en måde at føle sig overlegen på. Ironisk nok var det os, der var blevet selvretfærdige. Det var tid til at åbne vores sind.

Så var der dem af os der kom til programmet med en opfattelse af os selv som meget religiøse. Alligevel blev også vi konfronteret med spørgsmålet om, hvorfor vi ikke havde været i stand til at overvinde sygdommen afhængighed. Vores religion alene havde tydeligvis ikke været svaret.

Efterhånden som vi lyttede til andre afhængige i helbredelse, blev vi villige til at gøre det der skulle til. Vi kom til at tro, at en Magt større end os selv kunne give os vores sunde fornuft tilbage.

Marijuana Anonymous giver os ingen definition af en Højere Magt. Vi praktiserer åndelige principper, ikke religion. Vi har ingen teologiske doktriner. Til gengæld har vi en erkendelse af, at vi aldrig har været i stand til at forblive clean på egen hånd. Vi havde brug for en Højere Magt for at kunne gøre det. Vi indså, at det ville være arrogant at tro, at der ikke fandtes en Magt større end os selv i universet.

I MA er der plads til alle trosretninger eller mangel på samme. Det er ligegyldigt, om vi er agnostikere, ateister eller troende. Vi har alle en plads her. Der er ingen konflikt. For hver enkelt af os er en Højere Magt lige præcis, hvad vi vælger, den skal være. Det kan være en hvilken som helst positiv, kraftfuld ting, som vi har det godt med.

Da vi begyndte at få det bedre, gav vi slip i at overbevise andre om, hvad en Højere Magt er og koncentrerede os i stedet om at bruge den Magt i vores helbredelse. Vi oplevede minutter, timer, dage og uger med sund fornuft. Vi erkendte, at en Magt større end os selv, kunne gøre for os, hvad vi aldrig kunne have gjort på egen hånd. Vi så denne Magt arbejde i vores liv, og i livet hos andre.

På andet trin behøvede vi kun at svare på spørgsmålet: "Tror jeg nu?" eller "Er jeg åben overfor at tro på en Magt større end mig selv?" Herefter er vi klar til tredje trin.